

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonae, 1673

§. 6. De Acquisitione privil. per viam relationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](#)

patis seu principaliter obligati ad fidejus-
forem, ut monet Carot. cap. cum quid de
rig. iur. in 6. qu. 4. nu. 7. Antecedentis ad
sum consequens. Et rei principalis ad
sum adjunctum, vel accessoriis, ut do-
cet Abb. cap. 1. locali. Et Oldrad. conf. 11.
10. Fallit tamen, & locum non habet hæc
doctrina in duobus casibus, nempe pri-
mo quando agitur de damno terræ, quod
ex tali extenione resultaret, tunc enim
privilegium non extenditur sed coarctat-
ur, ad vitandum illud dannum. Et sic v.g.
notat Panor. ex ore de privil. Quod quādō
eximitur monasterium non potest tamen
exemptio extendi ad membratalis mona-
sterii propter præjudicium jurisdictionis
Episcopi. Fallit secundō hæc doctrina
respectu futurorum & posthumorum, quia
privilegium rei principalis non extendi-
tur ad illa quæ post concessionem privi-
legii tali rei accesserunt, sed ad illa solum,
quæ tempore concessionis comprobantur
sufficie ad juncta. Et sic v.g. Host. Panor.
11. Joan. Andre. & Alii in c. cum capella. de pri-
vil. dicunt, quod privilegium concessum
monasterio, & ejus capellis, seu Ecclesiis,
intelligitur de præsentibus tempore &
concessione, non de aedificatis, seu quovis
modo postea acquisitis. Sic in c. nuper Ab-
bates. de decim. statuitur, quod privilegium
percepienti decimas, non extenditur ad
novam. Sic denique privilegium conce-
sum Principi, nominandi ad beneficia,
intelligi debet de existentibus, intra li-
mites regni, prout circumscribatur,
tempore facta concessionis, non de fun-
datis postea, vel existentibus in aliis Pro-
vinciis, quas postea scu. jure belli, seu suc-
cessione, donatione, aut quovis alio titu-
lo acquisivit, & sua corona univit. ar-
gum. I. f. 1a. ff. de aur. & argum. I. Ubi di-
citur, quod si testator legat vestem, vel
argentum suum, id solum venit quod ad-

erat, tempore facti testamenti. Et l. cum
ratio de eod. de bon. damnat. Ubi bona ac- 26
quisita post confiscationem bonorum
non addicuntur fisco. vide etiam ad hoc
l. si mandavero. ff. mand. &c.

§. VI.

De Acquisitione Privilegiorum per
viam Relations.

S U M M A R I U M.

1. *Privilegia possunt in allegantem retorqueri, & quo jure & 2.*
  3. *In prescriptione habet locum retorquatio.*
  4. *In actore & reo de quo exempla 5. & 6.*
  7. *Retorquio non habet locum respectu cause
piæ.*
  8. *Neg. in privil. insertis corpori iuris.*
  9. *Neg. in concessis motu proprio.*
- H**Aec viam agnoscent, & pro re- 1
gula tradunt Burg. in rubr. de rescr. n.
39. Niconit. c. quoniam de prob. p. 2. num.
633. & seq. Jas. attib. quas actiones. C. de sa-
cro. Eccl. quest. 2. Barth. & Fulgos. eod. &
communiter alii in l. 3. ff. quod quis iur. Ea
autem utimur, quando privilegium quod
quis contra nos allegat, nobis simul ven-
dicamus, & contra illum vicaria relatio-
ne retorquemus. Quod licet faciunt DD.
ad servandam æquitatem naturalem, quæ
sanè videtur exigere, ut dum quis habet
privilegium ad aliquid faciendum, vel ne
alius aliquid ipsi inferat, etiam ipse prohi-
beatur hoc inferre alteri, de quo plura ex-
empla congerunt supra cit. DD. locis cit.
ut Ecclesiae Non ante lana, quæ quia ha-
bet privilegium, ne quis cōtra illam pre-
scribat minori spacio quam 100. anorum,
etiam potest per retorquitionem privi-
legii, prohiberi præscribere minor. ter-
mino contra privatum. Sic quia actor &
reus sunt correlata, qui in omni materia
& qui-

æquiparantur per modum regulæ. c in iudicis de reg. iur. in 6. l. non debet ff. eod. & l. fin. C de fruct. & ex. lit. Ideo nihil debet licere actori, quod reo non permittatur, ut docet Gomez c. 1. de iudic. in 6. n. 24. Unde v. g. si causa detur privilegium ne appelletur, etiam & appellatio prohiberi debebit in reconventione, secundum Gloss. clem. sepe de verb. sign. Ancar. c. 1. de conf. Bald. c. à nobis, de excip. Socin. in rubr. ff. de acquir. poss. & Jas. l. qui cōdemnare, eod de re iud. Sic si actor producit instrumenta minus authentica, & hæc admittantur, potest reus iisdem uti contra ipsum & similia producere, quæ similiter erunt admittenda secundum Bald. l. si quis testibus. C. de test. & Jas. l. ff. de edend. Et sic de pluribus aliis.

7 Et licet Bald. Castrensi. & nōnulli alii in aub. quas actiones C. de sacros. Eccl. hanc doctrinam non admittant, possunt tamen conciliari cum supra relatis auctoribus per sequentes exceptiones & fallentias, quas ego addo eorum doctrinæ, fallit enim primò respectu Dei, seu causæ piæ, quia privilegia cōcessa in favorem ipsius, nō sunt retorquibilia, ut etiam concedit Burg. loco sup. cit. n. 4. Vbi hanc fallentiam appellat valde notabilem, & ait cōtinere singularem limitationem l. 3. cit. quod quis iur. Sed & fallit secundò doctrina in initio tradita, respectu privilegiorum quæ sunt infra corpori juris, uti Burgos. loco cit. & Barth. autb. cit. quas action agnoscunt, Et ratio est, quia illa privilegia reputantur concessa motu proprio, hæc autem nō sunt retorquibilia. l. penul. C. de sent. & int. om. iud. Et aub. eod. Vnde & tertiam fallentiam possumus addere pro prædictis privilegiis concessis motu proprio. Qualia sunt omnia regularium, aut saltem major eorum pars, atque ideo irretorquibilia dici debent.

1. Confirmatio dicitur duobus modis, & 2.
3. Ex Confirmatione privilegii, arguitur cōcessio.
4. Ad probandum privilegium, an sufficiat exhibere confirmationem.
5. Confirmatio sit duobus modis, & que interbus diversitas 6. & 7.
8. Motus proprius non operatur, ubi descelitus contingit in his qæ sunt iuri naturæ.
9. Omnia regul. privilegia sunt confirmata motu proprio.
10. Et sub aliis clausulis efficacioribus.
11. Etiam illa que specialem expressionem requirunt.
12. Omnia privil. regul. revixerunt virtute confirmationis.
13. Ut privilegium dicatur esse in usu, quid requiritur.
14. Non est credibile, usum cuiusquam esse universaliter intermissum in omnibus ordinibus.
15. Privilegia contraria cuiusunque concilio, adhuc valent.
16. Quomodo Trident. & quo casu, illa irritet.
17. Quomodo, & qui Canones.
18. Scriptura non est de substantia actus.
19. Privil. per oraculum concessa sunt aquæ bona, ac concessa per bullam.
20. Oracula omnia sunt confirmata.
21. Et habent naturam constitutionum.

C A P V T I V.

De Confirmatione Privilegiorum.

S U M M A R I U M.

- C Onfirmatio est juris prius habiti corroboratio. c. inter dilectos. de fid. inf. Et hoc propriè contingit, quando superior approbat factum inferioris, præbendo illi suam auctoritatem, & faciendo ut lobsistat. Verum in præsenti ego nō sum monumen confirmationis in tam stricta significacione, sed prout denotat quandam innovationem ejus quod iam legitime factum